

Velika noč – leto B

Jezusovo vstajenje

Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklonil se je in videl povoje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povoje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, vendar ni ležal s povoji, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč umevala Pisma, da mora vstati od mrtvih. Jn 20,1-9

Zanimiva družčina ob grobu

Tokrat me je ob razmišljanju o velikonočnem dogodku nagovorila predvsem zanimiva družčina, ki se prva pojavi ob grobu: Marija Magdalena, potem Simon Peter in učenec, ki ga je Jezus imel rad.

Marija Magdalena je verjetno tista, ki jo je Jezus osvobodil sedmih hudih duhov, kakor omenja evangelist Luka.

O Simonu Petru vemo precej več. V teh dneh smo lahko v poročilu o Jezusovem trpljenju slišali tudi, da ga je zatajil. Sicer pa se je vedno postavljal s svojimi besedami in bil skoraj vedno prvi ob Jezusu. Spomnimo se ga, kako je hotel k Jezusu po vodi, pa se je zaradi strahu utapljal; potem pomislimo, kako se je zgrozil ob Jezusovi napovedi trpljenja. Skratka zelo energičen, a ne preveč stabilen mož.

In učenec, ki ga je Jezus imel rad. To je verjetno apostol Janez. Ta se zdi bolj tih. V teh dneh smo ga lahko opazovali naslonjenega na Jezusove prsi, ko je z njim obhajal zadnjo večerjo. Sicer pa je bil tudi eden izmed tistih, ki je sledil Jezusu v najbolj intimnih trenutkih, kot so spremenjenje na gori ali pa pod križem, ko mu Jezus izroči svojo mater Marijo.

Gotovo ni naključje, da so prav ti prvi praznovali velikonočno jutro. Zakaj? Kaj je skupno tem likom?

Neverjetna želja, da bi bili z Jezusom. Vsi so ga občudovali kot človeka in Boga hkrati, kot posebljeno dobroto in pot v novo življenje. **Zanje je bil preprosto Odrešenik!**

Navdajalo jih je hrepenenje po Njem in izredna hvaležnost za tisto, kar jim je storil v življenju. To je tudi razlog, da so lahko prvi na nek način proslavljali velikonočno zmago.

Kar je pripeljalo Magdaleno, Petra in Janeza k Vstalemu, je razlog tudi za naše veselje. Zato vam želim prav ob njih voščiti veselo veliko noč.

Veselje velike noči delim najprej z vami, ki skupaj z Marijo Magdaleno čutimo svojo grešnost. Greh nas vedno znova peha v objem hudobnega duha. Ob Vstalem Gospodu pa čutimo novo svobodo. On je tisti, ki nas rešuje greha in oblasti hudega duha. Zato je naše veselje tako veliko. On je premagal hudega duha in vsak greh, on nas osvobaja. **Veselja v tej svobodi vam danes še posebej želim!**

Veselje velike noči želim deliti z vami, ki se v Petru najdete prestrašene in nemočne. Kljub vedno novim strahovom nam današnji dan govori, da so vsi strahovi ob Vstalem odveč. On vedno zmaga vsak strah, le naslanjati se moramo vedno znova nanj in mu zaupati.

Veselim se z vami, ki Jezusa kljub lepim obljubam zatajite, pa nam Gospod vedno odpušča, nikoli ne očita. To je velika noč, ko Gospod pozablja naše grehe in še vedno verjame, da bomo svoje obljube izpolnili.

Veselim se z vami, ki vam kot Petru ne diši trpljenje, pa nam Vstali Gospod pokaže, da trpljenje ni nesmisel, ampak nujna pot ljubezni, pot do vstajenja. **Veselim se z Gospodom, ki nas vabi, da z njim trpimo, a ne za obup ampak za vstajenje.**

Veselim se tudi z vsemi, ki se kakor Janez radi naslanjate na Gospodove prsi, v molitvi in zakramentih, in iz njih črpate moči za svoje življenje. Velika noč nam govori, da je ljubezen premagala sovraštvo, da je bližina ob Gospodu nagrajena z življenjem. **Veselim se Gospodovega vstajenja in obljube, da nas bo povezanost z Gospodom pripeljala tudi do naše večne velike noči.**

Dragi bratje in sestre, Velika noč je veselje za vsakega, ki se lahko najde v podobah prvih prič vstajenja. Meni so domači vsi.

Naj vas ob tem voščilu povabim, da s pričami vstajenja stopamo naprej v življenje:

Z Magdaleno vedno znova priznavajmo svoje grehe in se veselimo, da nas **Gospod osvobaja.**

S Petrom si priznavajmo strahove in prazne obljube, ter se veselimo, da nam **Gospod vedno odpušča.**

Z Janezom si pogumno priznajmo, da si želimo Gospodove bližine in se oklenimo Njega, ki **nam na vsakem koraku želi stati ob strani.**

Vesele velike noči vam torej želim. **Veselja ob svobodi, odpuščanju in bližini Njega, ki je Vstal in živi!**

